

31993R0315

1993.2.13.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 37/1

A TANÁCS 315/93/EGK RENDELETE
(1993. február 8.)

az élelmiszerekben előforduló szennyező anyagok ellenőrzésére vonatkozó közösségi eljárások
megállapításáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre különösen annak 100a. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

az Európai Parlamenttel együttműködve ⁽²⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽³⁾,

mivel intézkedéseket kell elfogadni azzal a céllal, hogy az 1992. december 31-ig terjedő időszakban fokozatosan létre lehessen hozni a belső piacot; mivel a belső piac egy olyan belső határok nélküli térség, amelyben biztosított az áruk, személyek, szolgáltatások és a tőke szabad mozgása;

mivel az egyes tagállamokban elfogadott jogszabályok közötti különbségek hátráltathatják a közös piac működését, ezért eljárást kell megállapítani a harmonizált közösségi szabályok elfogadására;

mivel a szennyeződések az előállításától a fogyasztásig bármely szakaszban belekerülhetnek az élelmiszerekbe;

mivel a közegészség védelme érdekében elsődleges fontosságú, hogy ezek a szennyeződések toxikológiailag elfogadható szinten maradjanak;

mivel azon esetekben, amikor helyes munkamódszerek alkalmazásával a szennyeződések alacsonyabb szintje érhető el, ezen új értékeket kell figyelembe venni; mivel a helyes gyakorlat betartását a közigazgatási szervek – alkalmazottjaik szakmai képzettségéből és gyakorlatából adódóan – hatékonyan ellenőrizhetik;

mivel ezt a rendeletet a részletesebb közösségi szabályozás alapján elfogadott rendelkezések sérelme nélkül kell alkalmazni;

mivel egészségvédelmi szempontból helyénvaló egy, az élelmiszerekben előforduló szennyeződésekkel kapcsolatos, átfogó megközelítés megállapításának ösztönzése;

mivel a 74/234/EGK határozattal ⁽⁴⁾ létrehozott élelmiszerügyi tudományos bizottsággal minden olyan kérdésben konzultálni kell, amelynek közegészségügyi vonatkozásai lehetnek,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Ez a rendelet az élelmiszerekben előforduló szennyező anyagokra vonatkozik.

A szennyező anyag minden olyan, az élelmiszerhez nem szándékosan hozzáadott anyag, amely az élelmiszerben a termelés (beleértve a növénytermesztésben, állattenyésztésben és állatorvosi gyakorlatban végzett műveleteket), a gyártás, a feldolgozás, az előkészítés, a kezelés, a csomagolás, a szállítás vagy a tárolás, vagy a szennyezett környezet eredményeként van jelen. Idegen anyagok, mint például rovarmaradvány, állati szőr stb., nem tartoznak bele ebbe a meghatározásba.

(2) Ezt a rendeletet nem kell alkalmazni olyan szennyező anyagokra, amelyekre részletesebb közösségi szabályok vonatkoznak.

E rendelet hatálybalépésekor a Bizottság – tájékoztatás céljából – az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjának* C sorozatában közzéteszi az első albekezdésben említett közösségi szabályok jegyzékét. Ezt a jegyzékét a Bizottság szükség szerint frissíti.

(3) A szennyező anyagokkal kapcsolatos rendelkezéseket, a (2) bekezdésben említett szabályok kivételével, e rendelettel összhangban kell elfogadni.

⁽¹⁾ HL C 57., 1992.3.4., 11. o.

⁽²⁾ HL C 129., 1991.5.20., 104. o. és az 1993. január 20-i határozat (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ HL C 223., 1992.8.31., 24. o.

⁽⁴⁾ HL L 136., 1974.5.20., 1. o.

2. cikk

(1) Az egészségügyi és különösen toxikológiai szempontból nem elfogadható mennyiségben szennyező anyagot tartalmazó élelmiszer nem hozható forgalomba.

(2) Ezen túlmenően, a szennyeződések olyan alacsony szinten kell tartani, amely helyes gyakorlattal az (1) cikkben említett szakszokon ésszerűen elérhető.

(3) A közegészségügy védelme érdekében és amennyiben az (1) bekezdés végrehajtásához szükséges, meg kell határozni az egyes szennyező anyagokra vonatkozó legmagasabb határértéket a 8. cikkben megállapított eljárással összhangban.

Ezeket a határértékeket egy, a teljesség igénye nélkül összeállított közösségi jegyzék formájában kell elfogadni, amely tartalmazza:

- az azonos szennyező anyagokra vonatkozó különböző határértékeket különböző élelmiszerekben,
- az analitikai kimutathatóság határát,
- az alkalmazandó mintavételi és vizsgálati módszerekre történő hivatkozást.

3. cikk

Azokat a rendelkezéseket, amelyek hatással lehetnek a közegészségügyre, az élelmiszerügyi tudományos bizottsággal történt konzultáció után lehet elfogadni.

4. cikk

(1) Ha egy tagállam valamely új információ vagy meglévő információ újraértékelése alapján megalapozottan feltételezi, hogy valamely, élelmiszerben előforduló szennyeződés egészségügyi kockázatot jelent annak ellenére, hogy megfelel e rendelet előírásainak, illetve az e rendelet alapján elfogadott különleges rendelkezéseknek, saját területén ideiglenesen felfüggesztheti vagy korlátozhatja a szóban forgó rendelkezések alkalmazását. Erről haladéktalanul tájékoztatja a többi tagállamot és a Bizottságot, és döntését megindokolja.

(2) A Bizottság a lehető legrövidebb időn belül megvizsgálja az (1) bekezdésben említett tagállam indokait a 69/314/EGK határozattal⁽¹⁾ létrehozott Élelmiszerügyi Állandó Bizottság keretében, és haladéktalanul véleményt nyilvánít, valamint a 8. cikkben megállapított eljárással összhangban megteszi a szükséges intézkedéseket.

5. cikk

(1) A tagállamok nem tilthatják meg, nem korlátozhatják vagy akadályozhatják a szennyezőanyag-tartalomra hivatkozva az olyan élelmiszerek forgalomba hozatalát, amelyek megfelelnek e rendelet előírásainak vagy az e rendelet alapján elfogadott különleges rendelkezéseknek.

(2) Amennyiben a 2. cikk (3) bekezdésében említett legmagasabb határértékekre vonatkozó közösségi rendelkezéseket még nem fogadták el, a vonatkozó nemzeti rendelkezéseket kell alkalmazni, a Szerződés figyelembevételével.

(3) a) Ha valamely tagállam fenntartja saját nemzeti rendelkezéseit, erről e rendelet elfogadásától számított hat hónapon belül tájékoztatja a Bizottságot és a többi tagállamot.

b) Ha valamely tagállam szükségesnek ítéli új jogszabályok elfogadását, közli a Bizottsággal és a többi tagállammal a tervezett intézkedéseket, valamint az ezek alapjául szolgáló indokokat. A Bizottság az Élelmiszerügyi Állandó Bizottság keretében konzultál a többi tagállammal, amennyiben ezt hasznosnak tekinti, vagy ha ezt egy tagállam kéri.

A tagállamok a tervezett intézkedéseket csak a közléstől számított három hónapot követően alkalmazhatják, feltéve, ha a Bizottság véleménye nem ellentétes.

Ez utóbbi esetben a Bizottság, a (2) bekezdésben említett időszak letelte előtt, megindítja a 8. cikkben előírt eljárást annak eldöntése érdekében, hogy a tervezett intézkedések – szükség esetén a megfelelő módosításokkal – végrehajthatók-e.

6. cikk

A Bizottság évente jelentést nyújt be az Élelmiszerügyi Állandó Bizottságnak a szennyező anyagokra vonatkozó közösségi jogszabályok változásairól.

7. cikk

E rendelet hatálybalépését követő négy év elteltével, a Bizottság jelentést küld a Tanácsnak a szerzett tapasztalatokról, szükség esetén mellékelve a megfelelő javaslatokat.

8. cikk

A Bizottságot munkájában az Élelmiszerügyi Állandó Bizottság (a továbbiakban: bizottság) segíti.

A Bizottság képviselője a bizottság elé terjeszti a meghozandó intézkedések tervezetét. A bizottság, az elnöke által az ügy sürgősségére tekintettel megállapított határidőn belül, véleményt nyilvánít a tervezetről. A véleményt a Szerződés 148. cikkének (2) bekezdésében a Tanácsnak a Bizottság javaslata alapján elfogadandó határozataira előírt többséggel kell meghozni. A bizottságban a tagállamok képviselőinek szavazatait az említett cikkben meghatározott módon kell súlyozni. Az elnök nem szavaz.

⁽¹⁾ HL L 291., 1969.11.19., 9. o.

A Bizottság a tervezett intézkedéseket elfogadja, ha azok összhangban vannak a bizottság véleményével.

Ha a tervezett intézkedések nincsenek összhangban a bizottság véleményével, vagy a bizottság nem nyilvánított véleményt, a Bizottság a meghozandó intézkedésekről haladéktalanul javaslatot terjeszt a Tanács elé. A Tanács minősített többséggel határoz.

Ha a javaslatnak a Tanács elé terjesztésétől számított három hónapon belül a Tanács nem döntött, a javaslatot a Bizottság fogadja el, kivéve, ha a Tanács az említett intézkedéseket egyszerű többséggel elutasította.

9. cikk

Ez a rendelet 1993. március 1-jén lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 1993. február 8-án.

a Tanács részéről

az elnök

J. TRØJBORG
